

Ahmed mod Østrig (appl. 25964/94 EMD dom, afsagt den 17. december 1996. EMK kendelse, afsagt den 5. juli 1995)

Sagsfremstilling:

Den somaliske statsborger Ahmed blev i maj 1992 meddelt asyl i Østrig i henhold til Flygtningekonventionen, idet de østrigske myndigheder fandt, at han risikerede forfølgelse i Somalia, og at han ikke kunne pålægges at vende hjem på grund af sine aktiviteter i en oppositionsgruppe og på grund af den generelle situation i Somalia.

I august 1993 blev Ahmed dømt for væbnet røveri. Efterfølgende inddrog de østrigske myndigheder hans opholdstilladelse i henhold til Flygtningekonventionens artikel 33 (2), og han blev udvist af Østrig. Ved afgørelsen om udvisning lagde de østrigske myndigheder vægt på, at hans fortsatte tilstedeværelse i Østrig udgjorde en fare for landets sikkerhed og på, at han ikke længere nærede en velbegrunnet frygt for forfølgelse i Somalia. Den pågældende østrigske myndighed henviste til, at der på daværende tidspunkt ikke eksisterede nogen statslige myndigheder i Somalia, og at myndigheden efter fast praksis alene tildelte flygtningestatus til personer, der frygtede overgreb fra hjemlandets myndigheder og ikke private.

Påstanden:

Ahmed indbragte Østrig for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de østrigske myndigheder krænkede artikel 3, hvis han blev udvist til Somalia, idet han dér risikerede behandling i strid med artikel 3.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen gentog indledningsvis, at den absolutte karakter af forbudet imod tortur i artikel 3 bevirker, at den heri indeholdte beskyttelse udstrækkes til enhver person, uagtet pågældendes persons uønskede og farlige handlinger i værtslandet (pkt. 39). Domstolen fastslog på den baggrund, i lighed med Chalal-dommen, at beskyttelsen i henhold til artikel 3 er mere vidtgående end beskyttelsen efter artikel 33 i Flygtningekonventionen (pkt. 41).

Domstolen fandt herefter, at Østrig ville krænke artikel 3 i tilfælde af, at Ahmed blev udvist til Somalia. Domstolen lagde ved afgørelsen vægt på, at de østrigske myndigheder allerede én gang havde meddelt Ahmed asyl, og herved vurderet, at han i Somalia risikerede asylrelevant forfølgelse, og at der ikke siden denne afgørelse blev truffet, var sket nogen markante forbedringer i sikkerhedssituationen i Somalia (pkt. 44).

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger :

Kommissionen udtalte i sin afgørelse, at artikel 3 også kan beskytte mishandling, der udgår fra andre end statslige myndigheder. Kommissionen udtalte, at det afgørende vil være, hvorvidt de personer eller organer, hvorfra pågældende mishandling udgår, besidder en væsentlig magt i staten (pkt. 68). Kommissionen afviste på den baggrund, at Østrig kunne "nøjes" med at konkludere, at somaliske statsborgere ikke risikerede behandling i strid med artikel 3 i Somalia, idet der ingen statslige autoriteter eksisterede til at udøve den pågældende mishandling.

For Kommissionens bemærkninger, se

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=666237&portal=hbkmsource=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACCBCD1763D4D8149>

For Domstolens bemærkninger, se

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=695878&portal=hbkmsource=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACCBCD1763D4D8149>